

Ett stort och glatt Juggergäng. Foto: Ida Lindkvist

Jugger växer sig stort i Lindesberg

Publicerad: 3 november 2015

Författare: Ida Lindkvist

Alla har roligt. Alla får vara med. Med pompåerna beredda och kvicka ben får filmen "Blood of heroes" från slutet av 80-talet liv igen. Det är nämligen Juggerträning, vad det nu kan vara för något.

Det är måndagskväll och tre timmars Jugger ligger framför spelarna. Först är det Småtrollen, gruppen för de yngre, fortsättningsvis har man en gemensam träning och slutligen får de äldre, och lite större, spela. Att man får en sport att fungera trots att en tvärhandhöga små barn samsas på planen tillsammans med fullvuxna män, är inte några konstigheter.

– Det är en gentlemannasport, man får anpassa sig och då kan vem som helst komma och vara med, säger Rickhard Nilsén, som är en av Juggertränarna.

Juggern har sitt ursprung i filmen "Blood of heroes" som kom ut 1989, där man faktiskt spelar just Jugger. Tyskland har sedan satsat stort på och införde Jugger som en sport, och har idag runt 150 lag. Den har sedan spridit sig och kom för fyra år sedan till Sverige. Idag finns det inte fler än två aktiva lag här, varav det ena är det allra första laget som befinner sig i Järnboås. Med det korta avståndet emellan föll det sig naturligt att personer i Lindesberg fattade intresse: Christer Pilblad, Rickhard Nilsén och Dennis Arkanius. Med hjälp från grannlaget kom man igång och under hösten förra året uppstod grundlaget, för att sedan hålla den första offentliga träningen i våras.

- Nu är vi närmare 30 aktiva, och det brukar vara någonstans mellan 15-20 stycken på en träning, säger Rickhard.

- Det kommer hela tiden nya, tillägger Dennis.

Matcher spelas med fem man från varje lag på plan. Tre stycken i laget har pompåer (långa, vadderade stavar) och en har en kedja med ett "klot" ute i änden (också mjuk), och den femte ska ta det vadderade djurhuvudet och ta sig över till motståndarlagets sida för att göra mål, utan att bli stucken eller slagen. Blir man träffad får man ställa sig på knä, och räkna in fem trumslag. För här håller man inte på med tid, utan det är trumslag som gäller, vilket också är inspirerat från filmen.

Men uppmuntrar inte den här typen av sport till våld?

- Vi gör allt vi kan för att inte uppmuntra till våld. Vi kallar det till exempel inte för vapen, utan pompåer, för att visa att vi tar avstånd. När vi inte spelar får man absolut inte slåss med dem. Det här är en sport, inte en lek, och hittills har vi inte haft några problem och vi har fått väldigt bra respons från föräldrarna, förklarar Rickhard.

Erika Eliason såg Jugger för första gången i Järnboås och blev sugen att testa. Men det var inte förrän fyra, fem veckor sedan som hon fick möjligheten, och då här i Lindesberg.

- Det är jättekul! Jag har aldrig varit så mycket för lagsport, men här kan man bli av med lite aggressioner, säger Erika och skrattar.

Magnus Axelsson, 14 år, har en riktig snits på sporten, men då har han också varit med ett tag.

- Det var vid påsk förra året som vi verkligen började. Det är roligt, en sport där man inte kan säga exakt hur man ska spela, säger Magnus.

[HÄR!](#) är klubbens Facebooksida.